

पुत्रो मे प्रेषितः क्वापि, तम् अन्वेष्टुं व्रजाम्य् अहं,
 तन् मे स्नुषा 'इयं निक्षेपो राजन् सम्प्रति रक्ष्यतां । 79
 तच् कृत्वा शापभीतेन तेन 'आदाय सुशर्मणा
 स्वकन्यान्तःपुरे गुप्ते स्त्री 'इति संस्थापितो युवा । 80
 ततः पञ्चशिखे याते स्वप्रियान्तःपुरे वसन्
 स्त्रीवेशः स द्विजस् तस्या विश्रम्भास्पदतां ययौ । 81
 एकदा च 'उत्सुका रात्रौ तेन 'आत्मानं प्रकाश्य सा
 गुप्तं गान्धर्वविधिना परिणीता नृपात्मजा । 82
 तस्यां च धृतगर्भायां तं द्विजं स गणोत्तमः
 स्मृतमात्रागतो रात्रौ ततो ऽनैषीद् अलक्षितं । 83
 ततस् तस्य समुत्पाद्य यूनः स्त्रीवेशम् आशु तं,
 प्रातः पञ्चशिखः सो ऽभूत् पूर्ववद् ब्राह्मणाकृतिः । 84
 तेन 'एव सह गत्वा च सुशर्मनृपम् अभ्यधात्,
 अद्य प्राप्तो मया राजन् पुत्रस्, तद् देहि मे स्नुषां । 85
 ततः स राजा तां बुद्ध्वा रात्रौ क्वापि पलायितां,
 तच्छापभयसंभ्रान्तो मल्लिभ्य इदम् अब्रवीत् । 86
 न विप्रो ऽयम्, अयं कोऽपि देवो मद्वञ्चनागतः,
 एवंप्राया भवन्ति 'इह वृत्तान्ताः सततं यतः । 87
 तथा च पूर्वं राजा अभूत् तपस्वी करुणापरः
 दाता धीरः शिविरू नाम सर्वसत्त्वाभयप्रदः । 88